

Protokoll vid Sundsvans Lärareförenings
Sammanträde
Den 30 april 1890.

Sedan ordföranden öppnat
Sammanträdet, hölls lektion af Frö-
ken Hasselholm, som därvid förhörd
I och II afdeln. af ber. Olia och för-
beredde III afd. af Jamma berättelse.
Föregående mötes protokoll upplä-
stes och godkändes, hvarefter Ordf.
frambar sin och föreningens tack till
Fr. Hasselholm för den härunder lerti-
onen. Ordf. föreslog därefter, att
Herr. Nyström såsom vice ordförande
måtte för denna gång leda förhand-
lingarna. Vid den samtiden, som sedan
med anledning af lektionen hölls yttra-
de sig flere talare. Herr. Ohlsson be-
traktade lämpligheten af kartans
användande vid Bibl. hie. undervisningen
på det lägre stadiet. Fr. Hasselholm
samt Herr. Nyström och Björklund anså-
go däremot kartan vara af stor betydelse
och genom den större äskädigheten, som
därigenom vunnit. Ohlsson förklarade,
att lektionen såvitt kunde bifva geografi
i stället för kristendom, uppläste
nya normalplanens förslag och ansåg,
att man härunder kunde tagna en eller
flera kristendomstimmar för bibl. geo-
grafi, än meddela denna under kristendoms-
lektionen. Härvid för öfrigt ej vara

med om någon Sökvandring och
framhöj, äf Norku, en af vårt lands
skickligaste kristendomslärare, villo ha den
förunderligaste hjärtligheten under en kristen-
domstimme, något som vore omöjligt att
uppnå om karta dervid användes. Tälaren
vore tacksam, om någon kunde lämna
upplysning om, hvilken uppfattning läro-
boken författare själva hade i frågan.
Fröknarna Hjäuström och Hedvau förklarade
då, att såväl Norku som Lundgren
hållit mycket strängt på kartans användande
och att dessa ej ansågo andaktens be-
hörf. Her. Björklund använde ej karta
för att bibringa geografisk kunskap så-
som sedan, utan endast för att derige-
nom äskadliggöra berättelsen. Han trod-
de för öfrigt, att det ej var så synnerligen
farligt med "Sökvandringar". Läraren kun-
de ju själv utvisa orterna på kartan,
hvarigenom man undvika skulda undgå
den. Häruti instämde äfven Her. Bo-
ström, som dessutom framhöj, att fö-
rfattarne tydligen afseu kartans använ-
dande genom den anordningen, att ort-
namn, som förste gången nämna, alltid
stå med spärrad stil. Om någon
missbrukade metoden, yttrade tälaren,
berättigade äfven att förkasta den.
Tälaren framstod sedan frågan, om
uppgiften skulle af barnen berättas eller
ej samt huruvida läraren borde berättas
vid förberedande eller läsa ur bok.
Derom uppstod en mycket liflig menings-
utbytte, hvarest bland annat framhöjdes, att
man i lägre afdelning borde lägga me-
ra vikt vid utfrågande i högre vid
berättande. Sedan Fru Hae lifvri ut-

Sedd att vid nästa möte underrisa,
afslöts Jammorträdet.

J. O. Wacius.
Sekreterare.